

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/120/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619204530
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619204530.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobkyne: X. V., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, XXX XX Y. proti žalovaným: 1/ DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930 a 2/ DUPOS dražobná, spol. s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 36 233 935, obaja zast.: advoconsulting s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 47 253 428, o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.10.2019 domáhala voči žalovaným 1/ a 2/ vydania rozsudku, ktorým súd prikáže žalovaným 1/ a 2/ zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX, rodinný dom č. súp. XXX postavený na parcele registra „C“ č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 102 m², parcela registra „C“ č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 158 m², parcela registra „C“ č. XXX - záhrada o výmere 834 m², vedené Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom, pre obec a k.ú. Y..

Svoju žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že ako dlžník na strane jednej s právnym predchodcom žalovaného v 1. rade OTP Banka Slovensko, a.s. ako veriteľom na strane druhej dňa 27.08.2008 uzatvorila zmluvu o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou č. XXX/XXXX/XXSU (ďalej len „zmluva o úvere“). Žalovaný 1/ sa stal vlastníkom pohľadávky zo zmluvy o úvere na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.12.2012 uzavretej so spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s. Nárok zo zmluvy o úvere bol žalovanému 1/ právoplatne priznaný v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec č. 5C/76/2015. Nárok žalovaného 1/ zo zmluvy o úvere je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam žalobkyne zapísaným na liste vlastníctva č. XXX pre obec a k.ú. Y. vedenom Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor. Žalovaný 1/ v spolupráci so žalovaným 2/ sa rozhodol uspokojiť pohľadávku zo zmluvy o úvere prostredníctvom dobrovoľnej dražby, ktorej termín bol určený na 22.10.2019 v Banskej Bystrici. Dobrovoľná dražba zasahuje do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky bez akejkoľvek preventívnej kontroly súdu. V exekučnom procese súd v každom štádiu posudzuje primeranosť vedenia exekúcie, čo v rámci dobrovoľnej dražby zabezpečené nie je. Zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách odporuje základným súkromnoprávnym zásadám a to najmä zásade rovnosti účastníkov súkromnoprávných vzťahov. Súkromné osoby podnikatelia na dražobnom procese v pozícii dražobníka nemôžu garantovať nezávislý a nestranný výkon záložného práva. Právna úprava zákona o dobrovoľných dražbách

nezabezpečuje garanciu a ochranu ústavných práv účastníkov právnych vzťahov. Aplikáciou zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v súčasnom znení dochádza k neprimeranému zásahu do práva na obydlie, do práva na súkromný a rodinný život. Podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je zásah do súkromného a rodinného života opodstatnený iba vtedy, ak „je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom alebo zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo na ochrany práv a slobôd iných“. Žalobkyňa poukázala aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 13/2000 v spojení s rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Stanková v. Slovenská republika a rozhodnutím Paulič v. Chorvátsko. Súdy v týchto judikátoch potvrdili, že akýkoľvek zásah do obydlija je potrebné posudzovať veľmi citlivo a zužujúco s tým, že dotknutá osoba má mať za každých okolností možnosť dovoliť sa ochrany na nezávislom a nestrannom súde. Aplikácia týchto judikátov je o to nevyhnutnejšia, že zásah do vlastníckeho práva žalobkyne (čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky) a do práva na obydlie (čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky) má vykonať súkromný subjekt - dražobník, ktorý nepodlieha žiadnej súdnej kontrole, ktorá by v reálnom čase poskytla ochranu právam žalobkyne.

Žalobkyňa tiež uviedla, že si je vedomá svojho dlhu voči žalovanému 1/, avšak nesúhlasí s tým, aby bolo jej obydlie predávané podnikateľom v dobrovoľnej dražbe bez dohľadu a kontroly súdu nad dodržiavaním zákonnosti ako je to zabezpečené v exekučnom konaní. Žalovanému 1/ nič nebráni podať návrh na exekúciu za účelom vymoženia svojej pohľadávky a žalobkyňa nevidí dôvod na to, aby bola pozbavená súdnej ochrany v procese núteného výkonu rozhodnutia. Žalobkyňa sa vynasnaží zabezpečiť potrebné prostriedky na úhradu pohľadávky žalovaného 1/. Z dôvodu jej ďalších záväzkov sa jej to doposiaľ nepodarilo, ale je predpoklad, že v nasledujúcich mesiacoch by jej rodina mohlo pomôcť s úhradou nároku žalovaného 1/. Žalobkyňa navrhuje žalovanému 1/ urovanie.

2. Na preukázanie svojich tvrdení predložila žalobkyňa výpis z LV č. XXX pre k.ú. a obec Y. a oznámenie o dobrovoľnej dražbe, ktorá sa mala konať dňa 22.10.2019.

3. Dňa 21.10.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené oznámenie dražobník DUPOS dražobná, spol. s r.o., Trnava o upustení od dobrovoľnej dražby vyhlásenej na deň 22.10.2019 v zmysle § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách na základe písomnej žiadosti navrhovateľa.

4. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 04.11.2019 žalovaní 1/ a 2/ k žalobe žalobkyne uviedli, že nárok žalobkyne v celom rozsahu neuznávajú, a to z dôvodu, že dňa 28.08.2018 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 5C/76/2015-168 zo dňa 28.06.2018, ktorým bola žalovanej (žalobkyne v tomto konaní) uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi (žalovanému v 1. rade v tomto konaní) sumu 13.875,87 Eur spolu s príslušenstvom vo výške 1.321,14 Eur a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 13.875,87 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Dňa 20.12.2018 nadobudlo právoplatnosť súvisiace uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 5C/76/2015-183 zo dňa 20.11.2018, ktorým bola žalovanej (žalobkyne v tomto konaní) uložená povinnosť nahradiť žalobcovi (žalovanému v 1. rade v tomto konaní) trovy konania v sume 1.500,60 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 2.231,44 Eur, všetko k rukám advokáta žalobcu, v lehote do 3 dní od doručenia tohto uznesenia.

Do dňa vypracovania predmetného vyjadrenia žalobkyňa ani pohľadávku s jej príslušenstvom, ani trovy konania ani len čiastočne neuhradila.

Na základe žaloby žalobkyne zo dňa 10.06.2014 sa na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17C/104/2014 viedlo aj konanie o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, v ktorom bola žalobkyňa zastúpená Centrom právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota. Na základe späťvzatia žaloby zo dňa 27.02.2019 zo strany žalobkyne bolo konanie o určenie neplatnosti uznesením sp. zn. 17C/104/2014 zo dňa 13.03.2019 zastavené a žalovanému (žalovanému v 1. rade v tomto konaní) bol priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania o určenie neplatnosti nebolo doposiaľ rozhodnuté. Pred začatím konania o určenie neplatnosti bolo uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 4C/66/2014-58 zo dňa 04.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/596/2014-86 zo dňa 16.07.2014 nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej nariadil zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam a ktoré mal súd v uznesení o zastavení konania o určenie neplatnosti zrušiť v zmysle ustanovenia § 336 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktoré je zapísané na liste vlastníctva č. I.

pre k.ú. Y.. Na podnet žalovaného v 1. rade prebieha na Okresnom súde Lučenec konanie o zrušenie predbežného opatrenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že do dňa konania dražby nebolo rozhodnuté aj o zrušení zmieneného neodkladného opatrenia, žalovaný v 2. rade dňa 16.10.2019 od konania dražby, plánovanej na deň 22.10.2019, upustil.

Žalobkyňa do dňa vypracovania vyjadrenia neuhradila pohľadávku s jej príslušenstvom, ani náklady spojené s jej uplatnením, a to ani len čiastočne, preto strana žalovaných je presvedčená, že v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona o dobrovoľných dražbách je dané právo žalovaného v 1. rade ako záložného veriteľa po zrušení neodkladného opatrenia uspokojiť pohľadávku s jej príslušenstvom a trovami predajom nehnuteľností predstavujúcich záloh formou dobrovoľnej dražby, a to prostredníctvom žalovaného v 2. rade, a to navyiac ako pohľadávku, ktorá bola priznaná rozhodnutím, resp. rozhodnutiami súdu.

Pokiaľ ide o samotný obsah žaloby, majú žalovaní za to, že v celom žalobnom návrhu absentuje také tvrdenie žalobkyne, ktoré by bolo v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 CSP možné považovať za skutkové tvrdenie procesného útoku, na základe ktorého žalobkyňa deklaruje také porušenie právneho predpisu zo strany žalovaných, ktoré by malo za následok porušenie jej hmotného práva, čo by následne zakladalo potrebu poskytnutia súdnej ochrany vydaním rozhodnutia, ktorým by bolo uloženie povinnosti tak ako ho žalobkyňa formuluje v petite svojej žaloby zo dňa 10.10.2014.

Žalobkyňa v žalobe všeobecne uvádza, že dobrovoľnou dražbou v zmysle ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách sa zasahuje do jej práva vlastníť majetok s dosahom na právo na obydlie bez akejkoľvek preventívnej kontroly súdu, resp. že zákon o dobrovoľných dražbách odporuje základným súkromnoprávnym zásadám, najmä rovnosti účastníkov súkromnoprávných vzťahov, prípadne, že súkromnoprávne osoby podnikatelia na dražobnom procese v pozícii dražobníka nemôžu garantovať nezávislý a nestranný výkon záložného práva. S takými tvrdeniami žalobkyne žalovaní nesúhlasia.

Je pravdou, že výkonom záložného práva k nehnuteľnosti, ktorá je obydliím povinného subjektu dochádza k zásahu do jeho práva vlastníť majetok, i do práva na obydlie, avšak pokiaľ k takémuto zásahu oprávneným subjektom dochádza právom aprobovaným postupom, akým výkon záložného práva záložným veriteľom formou dobrovoľnej dražby (teda v súlade s ustanovením § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, určenými vyslovene na ochranu spotrebiteľa) nepochybne je, nemožno takéto konanie oprávneného subjektu považovať za protiprávne.

Žalobkyňa v tejto súvislosti (a nie len v tejto) na žiadnom mieste žaloby ani neuvádza, či postup žalovaného v 1. rade ako záložného veriteľa vykonávajúceho jeho záložné právo na uspokojenie jeho splatnej a súdom priznanej pohľadávky je v rozpore s konkrétnym ustanovením platného právneho predpisu a prípadne v čom takýto rozpor má spočívať.

Žalovaní sú tiež presvedčení, že žalobkyňa zámerné opomína aj ustanovenia najmä Občianskeho zákonníka, ktoré jednoznačne umožňujú žalovanému v 1. rade postupovať tak, že vykoná záložné právo k nehnuteľnostiam formou dobrovoľnej dražby, bez nutnosti navrhnuť začatie exekúcie.

K časti, v ktorej žalobkyňa cituje ustanovenie článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 03.09.1953, a následne aj ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva záväznosť Dohovoru ako medzinárodnej zmluvy, ktorú je potrebné rešpektovať, majú žalovaní za to, že ani túto časť žaloby nemožno považovať za substancované tvrdenia, na ktoré by bolo zo strany žalovaných možné reagovať kvalifikovaným popretím, a to najmä preto, že ide o všeobecné konštatovania, nijako nešpecifikujúce akékoľvek konkrétne skutkové okolnosti, týkajúce sa či už predmetu alebo strán predmetného sporu. Navyše sa javí, že žalobkyňa účelovo uvádza len jej vyhovujúcu časť tohto článku, ktorý sa vecne týka zásahu štátneho orgánu (prípadne) zasahujúceho do práva na rešpektovanie súkromia a rodinného života, teda nie situácie, kedy v súlade s platným právom vykonáva súkromný subjekt záložné právo.

Žalovaní ďalej doplnili, že rešpektujú ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany a akceptujú, že táto ochrana musí slúžiť predovšetkým k vyvažovaniu faktického nerovnovážneho postavenia medzi veriteľom a spotrebiteľom, a tým k dosiahnutiu rovnosti strán sporu, čo najmä znamená, že takáto ochrana má spočívať predovšetkým v tom, aby spotrebiteľ nebol viazaný neprijateľnými podmienkami a podmienkami dosiahnutými nekalými praktikami. Takáto ochrana je teda plne akceptovateľná pri nekalých praktikách dodávateľov, či neprijateľných podmienkach. Aj ochrana spotrebiteľa však musí mať zároveň aj svoje hranice a nemôže byť doťahovaná do extrémov spôsobom, že by to malo za následok porušenie princípu rovnosti strán v prospech spotrebiteľa, najmä nie v situáciách, keď dodávateľ sa snaží vykonávať svoju podnikateľskú činnosť poctivo, čo v prejednávanej veci žalovaný v 1. rade preukazuje právoplatným rozsudkom na plnenie a právoplatným skončením sporu o platnosť záložného práva, v ktorom výlučne opomenutím všeobecného súdu nebolo zrušené neodkladné opatrenie, ktoré

tak aj naďalej bráni záložnému veriteľovi domôcť sa nárokov, ktoré mu boli priznané právoplatnými rozhodnutiami súdu.

Žalovaní sú presvedčení, že aj spotrebiteľ je subjekt práva, ktorý sa má správať zodpovedne a zhodnotiť si pred vstupom do určitého právneho vzťahu svoje možnosti a práva a povinnosti, ktoré mu zo vzťahu vyplývajú. Do miery, v akej dodávateľ vystupuje poctivo, je preto potrebné chrániť aj dobrú vieru dodávateľa, že ten, kto s ním uzatvára zmluvný vzťah, si zväžil uzavretie zmluvy a je si vedomý svojich práv a povinností.

Žalovaní si uvedomujú, že strata obydlija je najextrémnejšou formou zásahu do práva na rešpektovanie obydlija, preto z ľudského hľadiska majú pochopenie aj pre argumentáciu žalobkyne, akú vo svojej žalobe uvádza, avšak sú presvedčení, že ani právo na obydlie nie je absolútne a je za splnenia zákonom predvídaných podmienok prelomiteľné.

Strana žalovaných má tiež za to, že ani spotrebiteľ bez preukázania ním tvrdených skutočností, ktoré majú reálny vplyv na výsledok sporu, nemôže zakaždým očakávať úspech vo veci len preto, že je slabšou stranou v spore a v tomto smere poukázal aj na skutočnosť, že ani z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva nevyplýva garancia na zotrvanie v obydlií za každých okolností, ako napr. v rozsudku Barreto proti Portugalsku (rozsudok z 21.11.1995, č. 18075/91, § 24), kde Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že efektívna ochrana súkromného života nemôže ísť tak ďaleko, aby zaisťovala každej rodine vlastný domov alebo vo veci O'Rourke proti Spojenému kráľovstvu (rozhodnutie z 26.06.2011, č. 39022/97) Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že hoci všeobecné právo na bývanie podľa článku 8 neexistuje, môže vzniknúť štátu povinnosť poskytnúť asistenciu s hľadaním bývania za osobitných okolností.

Žalobkyňa vo svojej žalobe tiež uvádza, že napriek tomu, že si je vedomá jej dlhu voči žalovanému v 1. rade, nesúhlasí s jeho uspokojením formou predaja jej obydlija v dobrovoľnej dražbe, no zároveň dodáva, že je ochotná sa podriaďiť nútenému výkonu rozhodnutia formou exekúcie, a prípadnej dražby v exekúcii. Žalovaní vyslovili presvedčenie, že takémuto tvrdeniu nemožno prisvedčiť, a to najmä preto, že žalobkyňa je tým subjektom, ktorý porušil nie len zmluvnú povinnosť, ale aj povinnosť uloženú rozhodnutím súdu, a tak za účelom dosiahnutia splnenia tejto povinnosti žalobkyne je žalovaný v 1. rade plne oprávnený zvoliť si ako spôsob uspokojenia jeho pohľadávky výkon záložného práva k nehnuteľnostiam (formou dobrovoľnej dražby), ktorým je jeho pohľadávka zabezpečená.

Žalovaní 1/ a 2/ vnímajú žalobný návrh ako neúplný, generický kompilát ustanovení rôznych medzinárodných, či vnútroštátnych právnych aktov, ktoré majú všeobecne naznačovať ochranu žalobkyne, avšak v zmysle ustanovení CSP, takéto všeobecné skutočnosti nemôžu byť považované za tzv. substancované tvrdenia, ktoré môžu viesť k poskytnutiu súdnej ochrany vo forme vydania autoritatívneho rozhodnutia konajúceho súdu v žalobkyňou navrhovanom znení.

Vzhľadom na absenciu pravdivého a úplného popísania takých skutkových (prípadne aj právnych) okolností prípadu, ktoré majú mať za následok uloženie časovo neobmedzenej povinnosti žalovaným zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam dobrovoľnou dražbou, majú žalovaní za to, že žalobkyňa nespĺnila svoju procesnú povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu, a teda neuniesla bremeno tvrdenia, a preto navrhli súdu, aby v celom rozsahu žalobu žalobkyne zamietol a priznal žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Žalobkyňa sa na súdne pojednávania nedostavila, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnila a požiadala o konanie pojednávania bez jej prítomnosti. Súd preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobkyne v súlade s § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

6. Žalovaní 1/ a 2/ na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu odkázali na svoje vyjadrenie k žalobe žalobkyne zo dňa 04.11.2019, kde sa vyjadrili k tvrdeniam žalobkyne, hoci sa podľa svojho názoru nedopátrali skutkových tvrdení, v čom došlo k porušeniu jej záujmov, ktoré by osvedčovali naliehavý záujem a vyžadovali si súdnu ochranu. Pohľadávka žalovaného bola priznaná súdnym rozhodnutím a následne aj v uznesení o priznaní náhrady trov konania. Vznik záložného práva sa opiera o zmluvu o zriadení záložného práva a o tomto sa konalo aj na súde, pričom konanie bolo právoplatne skončené na podnet žalobkyne. Žalovaný 2/ nie je ani subjektom zmluvy o zriadení záložného práva, upustením od dobrovoľnej dražby došlo k zániku jeho pasívnej legitímácie, čo je ďalší dôvod, ktorý smeruje k zamietnutiu žaloby žalobkyne.

Právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ nemal informácie, že by sa žalobkyňa aktuálne snažila o urovanie alebo by prebiehali nejaké mimosúdne rokovania. Ešte pred prvým kolom dražby prebiehali mimosúdne dohody, nikdy však nedošlo k ich uzavretiu, vždy zlyhali na strane žalobkyne. Vždy naznačovala, že má

snahu sa dohodnúť, ale na návrhy žalovaného nikdy nereagovala, čo považoval za jej účelové tvrdenia smerujúce k blokovaniu výkonu záložného práva alebo k naťahovaniu súdneho konania. Aj po skončení tohto sporu je v prípade záujmu žalobkyne priestor na mimosúdnu dohodu.

K ďalšej dobrovoľnej dražbe sa zatiaľ nepristúpilo z dôvodu opatrení vykonaných zákonom č. 62/2020 Z. z. Vzhľadom na toto obmedzenie sa právny zástupca žalovaných nevedel vyjadriť, či v súčasnosti prebiehajú prípravy na ďalšie kolo dražby. Podotkol však, že výkon záložného práva sa realizuje na súdom priznanú pohľadávku a teda akékoľvek tvrdenie o neprijateľných zmluvných podmienkach je neopodstatnené. Vychádza zo záložného práva, ktoré bolo zriadené zmluvou, teda zákonom aprobovaným spôsobom.

Tiež poukázal na časť 3. svojho vyjadrenia zo dňa 04.11.2019, v ktorom odkazoval na ustanovenie § 53 ods. 10 a § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, v ktorej uvádzal, že výkon záložného práva je v prípade záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy možný jednak exekúciou, ale aj predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe. Ak by aj žalobkyňa tvrdila, že lepším spôsobom predaja vo vzťahu k výkonu záložného práva je exekúcia, toto tvrdenie žalovaní popierajú, pretože výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou nie je žiadnym právnym predpisom zakázaný. Tieto tvrdenia žalobkyne nie sú substancovanými kvalifikovanými tvrdeniami, ktoré by bolo možné kvalifikovaným spôsobom poprieť. Žiadny právny predpis neumožňuje výkon záložného práva len exekúciou, resp. neukladá vykonať záložné právo len exekúciou, pretože právo umožňuje aj v spotrebiteľských veciach pristúpiť k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, čo je podstata tvrdenia žalovaných. Z toho dôvodu žalovaní žiadali žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Súd po oboznámení sa so žalobou, vyjadrením žalovaných 1/ a 2/ a predloženými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

8. Z výpisu z LV č. Y. pre k.ú. MX má súd preukázané, že záložné právo v prospech žalovaného 1/ k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobkyne vzniklo podľa § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka zápisom do katastra nehnuteľností podľa V XXXX/XX z 19.09.2018, kde v časti „C“: Ťarchy je zapísané záložné právo v prospech DPS financial consulting, s.r.o., Mikovíniho 10, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930. Žalovaný 1/ ako záložný veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva predajom založených nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe podľa zákona o dobrovoľných dražbách. Žalovaný 2/ - dražobník DUPOS dražobná, spol. s r.o., Trnava vydal dňa 10.09.2019 oznámenie o dobrovoľnej dražbe, ktorá sa mala konať dňa 22.10.2019 o 10.30 hod. v DIXON Kongres Hotel Resort & Aqualand v Banskej Bystrici. Dňa 15.10.2019 vydal dražobník oznámenie o upustení od dobrovoľnej dražby podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona o dobrovoľných dražbách na základe písomnej žiadosti navrhovateľa.

9. Žalobkyňa okrem výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. Y. a oznámenia o dobrovoľnej dražbe žiadne ďalšie dôkazy súdu nepredložila ani neoznačila.

10. Z obsahu pripojených súdnych spisov Okresného súdu Lučenec bolo zistené, že uznesením č.k. 4C/66/2014-58 zo dňa 07.05.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/596/2014-86 zo dňa 16.07.2014 súd na návrh žalobkyne X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, XXX XX Y. nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil povinnosť žalovanému DPS financial consulting, s.r.o., IČO: 46 713 930, so sídlom Mikovíniho 10, 917 01 Trnava a dražobníkovi DUPOS dražobná, spol. s r.o., IČO: 36 233 935, so sídlom Tamaškovičova 17, 917 01 Trnava zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie Y., obec Y., okres N., Okresný úrad Lučenec, Katastrálny odbor, v celosti, rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na pozemku parcela reg. C parc. č. XXX a pozemky parcela reg. C parc. č. XXX, o výmere 102 m², zastavané plochy a nádvorí, parc. č. XXX, o výmere 158 m², zastavané plochy a nádvorí, parc. č. XXX, o výmere 834 m², záhrady vo výlučnom vlastníctve žalobkyne až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Zároveň súd uložil žalobkyňi, aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia uznesenia podala na súde žalobu s tým, že ak žaloba nebude podaná v lehote, predbežné opatrenie zanikne. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.08.2014. Z predmetného spisu je zrejmé, že žalobkyňa uzavrela dňa 27.08.2008 s OTP Bankou Slovensko, a.s. zmluvu o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou č. XXX/XXXX/XXSU, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver 465.000,- Sk (15.435,17 Eur). Predmetný úver bol zabezpečený záložným právom na nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXX, k.ú. Y. vo vlastníctve X. X/X. v podiele 1/1. V ten istý deň, 27.08.2008, bola medzi zmluvnými stranami OTP Bankou Slovensko, a.s. ako záložným veriteľom a X. V. ako záložcom uzavretá aj zmluva o zriadení záložného práva k tejto nehnuteľnosti č. ZZ1 k ÚZ č. XXX/XXXX/XXSU. Z oznámenia o prevzatí

správy pohľadávky a začatí výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby zo dňa 20.12.2012 vyplýva, že pohľadávka OTP Banky Slovensko, a.s. bola postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.12.2012 na spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o.

11. Dňa 10.06.2014 bola súdu doručená žaloba žalobkyne X. V. proti žalovaným 1/ DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Mikovíniho 10, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930 a 2/ DUPOS dražobná, spol. s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17, 917 01 Trnava, IČO: 36 233 935 o určenie zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti ZZ1 k ÚZ č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 27.08.2008 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, katastrálne územie Y., obec Y., okres N., Okresný úrad Lučenec, katastrálny odbor v celosti, rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na pozemku par. č. C KN XXX a pozemky C KN č. XXX, XXX, XXX vo výlučnom vlastníctve žalobkyne za neplatnú. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 17C/104/2014. Písomným podaním doručeným súdu dňa 27.02.2019 vzala žalobkyňa žalobu v celom rozsahu späť bez udania dôvodu, preto súd uznesením č.k. 17C/104/2014-242 zo dňa 13.03.2019, právoplatným dňa 05.06.2019, konanie zastavil. Následne uznesením č.k. 17C/104/2014-259 zo dňa 19.11.2019, právoplatným dňa 04.12.2019, súd zrušil aj neodkladné opatrenie nariadené uznesením č.k. 4C/66/2014-58 zo dňa 07.05.2014 podľa § 336 ods. 4 CSP v spojení s § 335 ods. 1 CSP z dôvodu, že v dôsledku zastavenia konania odpadli dôvody na ďalšie trvanie neodkladného opatrenia.

12. Na Okresnom súde Lučenec bolo pod sp. zn. 5C/76/2015 vedené aj konanie žalobcu DPS financial consulting, s.r.o. proti žalovanej X. V. o zaplatenie 14.403,80 Eur s príslušenstvom titulom zmluvy o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo uzatvorenej s právnym predchodcom žalobcu OTP Bankou Slovensko, a.s. č. XXX/XXXX/XXSU, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 465.000,- Sk (15.435,17 Eur), zabezpečený záložným právom zriadeným zmluvou zo dňa 27.08.2008. Konanie bolo ukončené rozsudkom č.k. 5C/76/2015-168 zo dňa 28.06.2018, právoplatným dňa 20.08.2018, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13.875,87 Eur spolu s príslušenstvom vo výške 1.321,14 Eur a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 13.875,87 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie sumy 527,99 Eur a príslušenstva vo výške 1.359,14 Eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 527,99 Eur vo výške 8,75 % ročne od 18.12.2012 do zaplatenia súd zamietol a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania od žalovanej v rozsahu 73,2 %. Následne súd uznesením č.k. 5C/76/2015-183 zo dňa 20.11.2018, právoplatným dňa 20.12.2018, uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 1.500,60 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 2.231,44 Eur k rukám advokáta žalobcu.

13. Podľa § 53 ods. 10 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

14. Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

15. Podľa § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom.

16. Podľa ustanovenia § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 1 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“), tento zákon upravuje dobrovoľné dražby (ďalej len „dražba“), kontrolu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) nad

dodržiavaním podmienok organizovania a priebehu dražieb a vznik, trvanie a zánik niektorých právnych vzťahov s tým súvisiacich.

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo (ďalej len „záložný veriteľ“), alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona.

19. Na základe vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná.

20. Žalobkyňa vo svojej žalobe neuvádza žiadne konkrétne dôvody, porušenia alebo pochybenia zo strany žalovaných, ktoré by boli dôvodom na uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva. Vo svojej žalobe formulovala len všeobecné výhrady voči inštitútu dobrovoľnej dražby ako takému, teda predaju nehnuteľnosti zapísanej na LV č. Y., k.ú. MXX.na dobrovoľnej dražbe ako spôsobu výkonu záložného práva s dôrazom na skutočnosť, že v predmetnej nehnuteľnosti sa nachádza obydlie žalobkyne.

21. Záložné právo je v podmienkach trhového hospodárstva významným a veľmi frekventovaným vecnoprávnym prostriedkom zabezpečenia pohľadávok a ich príslušenstva. Záložné právo slúži na zabezpečenie práva veriteľa na splnenie záväzku dlžníkom, ktorý vyplýva zo záväzkovoprávneho vzťahu a plní zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu. Už samotné založenie predmetu záložného práva donucuje dlžníka, aby sa splnením svojho záväzku zbavil záložného práva. Uhradzovacia funkcia sa prejavuje v možnosti veriteľa dosiahnuť uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu, ak jeho pohľadávka nebude splnená riadne a včas.

22. Záložné právo v danom prípade zabezpečuje záväzok žalobkyne zo spotrebiteľskej zmluvy, a to zmluvy o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou č. XXX/XXXX/XXSU z dňa 27.08.2008. Novelou Občianskeho zákonníka vykonanou zákonom č. 106/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.04.2016 bolo do nášho právneho poriadku zavedené ustanovenie § 53 ods. 10, podľa ktorého: „Ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.“ Z uvedeného vyplýva, že výkon záložného práva predajom zálohu inak ako na dobrovoľnej dražbe alebo na dražbe v exekúcii nie je prípustný, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy. Iný spôsob výkonu záložného práva nie je možné dohodnúť. Záujem na ochrane spotrebiteľa vyžaduje, aby speňaženie zábezpeky, ktorú spotrebiteľ poskytol, prebehlo prísne regulovaným spôsobom (dobrovoľná dražba alebo exekúcia), pri ktorom je daná aj možnosť kontroly Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Občiansky zákonník teda v prípade záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy považuje formu dobrovoľnej dražby za právne aprobovanú, a teda prípustný spôsob výkonu záložného práva, na ktorý sa zákaz výkonu záložného práva nevzťahuje.

23. Je nespochybniteľné, že zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Súd zastáva názor, že záväzky je potrebné si plniť v zmysle dohodnutých zmluvných dojednaní, za predpokladu, že tieto zmluvné dojednania sú súladné so zákonnými ustanoveniami týkajúcimi sa spotrebiteľského práva a sú tiež eurokonformné. V danom prípade ide o záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola predmetom súdnej kontroly v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 5C/76/2015. Záložné právo teda zabezpečuje peňažnú pohľadávku, ktorá už bola judikovaná aj právoplatným súdnym rozhodnutím.

24. Z obsahu spisového materiálu nepochybne vyplýva, že záložné právo na zabezpečenie pohľadávky žalovaného 1/ vzniklo na zmluvnom základe. Žalobkyňa v roku 2008 dobrovoľne na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam pristúpila k zriadeniu záložného práva v súvislosti s poskytnutým úverom vo výške 15.435,17 Eur. Povinnosť žalobkyne ako záložcu strpieť výkon záložného práva je zakotvená v § 151m ods. 4, veta prvá Občianskeho zákonníka. Len samotná skutočnosť, že predmetom zálohu je obydlie žalobkyne, sama o sebe nie je dôvodom na vyhovieť žalobe, ktorou by súd uložil žalovaným povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva. Obydlie Občiansky zákonník spomedzi zálohov nevylučuje. Zákon o dobrovoľných dražbách umožňuje v § 21 ods. 2 v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, podať osobou, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, návrh na určenie

neplatnosti dražby. V predmetnej veci však žalobkyňa platnosť záložnej zmluvy nespochybňuje, pričom konanie vedené na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 17C/104/2014 o neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva bolo zastavené po späťvzati žaloby zo strany žalobkyne bez udania dôvodu, následkom čoho došlo aj k zrušeniu neodkladného opatrenia, ktorým bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva. Ako bolo uvedené vyššie, že Občiansky zákonník v § 53 ods. 10 pripúšťa výkon záložného práva predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe aj v prípade, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov, teda fyzických aj právnických osôb, podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky požíva rovnakú právnu ochranu. Žalobkyňa neosvedčila potrebu chrániť jej vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom záložnej zmluvy, vo väčšom rozsahu než právo žalovaného 1/ na vrátenie poskytnutého úveru. Ústavne garantované právo vlastníť majetok, nedotknuteľnosť obydľia a právo na ochranu súkromného a rodinného života nemožno vykladať tak extenzívne, že garantuje občanom zotrvanie v určitom obydľí vždy a za každých okolností. (Obdobný právny názor je vyslovený napríklad v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici súp. zn. 17Co/62/2018 zo dňa 12.04.2018.)

25. Podporne súd poukazuje na možnosť domáhať sa po realizácii dobrovoľnej dražby jej neplatnosti podľa § 21 zákona o dobrovoľných dražbách. Žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby možno podať v lehote troch mesiacov od príklepu.

26. Pre úplnosť súd uvádza, že kontrolu dodržiavania podmienok organizovania a priebehu dražieb vykonáva Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Za porušenie alebo obchádzanie povinností podľa zákona o dobrovoľných dražbách môže ministerstvo uložiť dražobníkovi viaceré sankčné opatrenia v závislosti od miery intenzity a závažnosti porušenia zákonnej povinnosti, a to peňažnú pokutu, prípadne zákaz organizovania dobrovoľných dražieb až na obdobie piatich rokov. V prípade osobitne závažného porušenia povinností zo strany dražobníka môže podať podnet príslušnému orgánu (živnostenskému úradu) na zrušenie jeho živnostenského oprávnenia (§ 33j zákona o dobrovoľných dražbách).

27. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú v celosti zamietol. Dôvodom na vyhovie žalobe nemôže byť ani záujem žalobkyne o urovanie so žalovaným 1/, pričom žalobkyňa súdu nepreukázala snahu alebo akúkoľvek aktivitu v tomto smere, a túto nepotvrdili ani žalovaní. Dobrovoľnou neúčastou na súdnom pojednávaní sa žalobkyňa pritom sama pripravila o možnosť popierať skutkové tvrdenia žalovaných.

28. Súd na okraj poznamenáva, že v súvislosti s opatreniami zavedenými zákonom č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v čase od 27.03.2020 do 31.05.2020 nebolo možné pristúpiť k výkonu záložného práva a úkony smerujúce k výkonu záložného práva v tomto čase boli neúčinné. Dražobníci boli v čase do 31.05.2020 povinní upustiť od vykonania dražby s tým, že akýkoľvek spôsob speňažovania majetku dlžníka vykonaný v čase od 27.03.2020 do 31.05.2020 je neplatný (§ 6, § 7 tohto zákona).

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v spore plný úspech, keďže súd žalobe žalobkyne nevyhovel, preto má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

32. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).